

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Fredag den 21. marts 2003 deltog mange mennesker i demonstration mod krigen i Irak. Angiveligt deltog også talrige skoleelever, og da demonstrationerne blev afviklet i skoletiden, er det oplagt, at det må vække undren.

Det kan være vigtigt, at man i skolen diskuterer Irak og baggrunden for krigen, men undervisningstiden skal under ingen omstændigheder bruges til demonstrationer. Skolen skal heller ikke påvirke eleverne til at have bestemte politiske holdninger eller til at give udtryk for bestemte politiske synspunkter.

Enhver skoleleder har ansvaret for, at undervisningen gennemføres inden for folkeskolelovens rammer, og at skolen udøver sin tilsynspligt. Eleverne har pligt til at møde op til undervisningen, og fravær, der ikke er begrundet af sygdom, skal godkendes af skolen. Ellers er der tale om ulovligt fravær.

Jeg har ikke oplysninger om, hvor mange skoleelever der har deltaget i demonstrationerne, og under hvilke omstændigheder det er sket. Men på baggrund af oplysninger om, at mange københavnske elever er udeblevet fra undervisningen, har jeg bedt Københavns Kommune om en redegørelse for de hændelser, der angiveligt har fundet sted i forbindelse med demonstrationerne mod krigen i Irak. Jeg vil afvente en nærmere forklaring fra Københavns Kommune, før jeg tager stilling til, om der er grundlag for at foretage sig yderligere.

Louise Frevert (DF):

Jeg finder det meget betryggende, at undervisningsministeren fremkommer med det synspunkt, men set fra en anden vinkel – bedømt efter, hvem der var talere ved de danske demonstrationer – synes der at være en politisk organisering her i landet.

Det vil være af interesse at få oplyst, hvorledes organiseringen af demonstrationerne på landets skoler og gymnasier har fundet sted, ligesom det er vigtigt at få oplyst, i hvilket omfang skolernes lærerne har deltaget i opfordringerne til at deltage i demonstrationerne, enten direkte ved propaganda mod krigen eller gennemført som led i undervisningen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som medspørger.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes måske, det er en lidt arrogant holdning, der her bliver lagt for dagen, så derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren mener, at danske skoleelever er i stand til at tænke selv og dermed i stand til selv at tage stilling til, hvad deres holdning til krigen i Irak er. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål går på, om ministeren er bekendt med, om nogle elever har fået fri til at gå til demonstration, eller om nogle elever er blevet tvunget til at gå til demonstration.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne gentage til fru Louise Frevert, at jeg som nævnt har bedt om en redegørelse fra Københavns Kommune, og i den redegørelse håber jeg at finde svarene på noget af det, som fru Louise Frevert efterlyser.

Så vil jeg sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Jo, selvfølgelig forudsætter jeg, at danske skoleelever kan tænke selv. Det ville ligge mig meget fjernt at have en anden opfattelse. Men jeg er ikke bekendt med, om nogen har fået fri til at demonstrere, og jeg er heller ikke bekendt med, om nogen er blevet tvunget til at demonstrere. Som nævnt har jeg bedt om en redegørelse, og jeg håber, at redegørelsen vil give svar på de spørgsmål, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil rejser her.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theils første spørgsmål giver mig anledning til at uddybe, at jeg ikke mener, undervisningstiden skal bruges til at deltage i demonstrationer. Undervisningstiden kan man bruge til at forholde sig til problemstillinger, som er aktuelle, herunder naturligvis krigen i Irak. Men en aktiv deltagelse i demonstrationer i undervisningstiden finder jeg upassende.

Louise Frevert (DF):

Uagtet hvordan udfaldet af kommunens udtalelse vil blive, vil jeg spørge undervisningsministeren, om undervisningsministeren under alle omstændigheder har tænkt sig at udfærdige retningslinjer til brug for de danske folkeskoler, så sådanne ting som dem, der skete under demonstrationerne – fravær eller ikke fravær, det vil vi jo få belyst – ikke vil forekomme igen. Det ser åbenbart ud til, at der ikke er nedfældet nogle retningslinjer, som skolerne og lærerne kan forholde sig til, eller er det måske noget, som ligger i selvforvaltningens hellige navn?